

"ונשמרתם מאד לנפשתיכם" (דברים ד' טו')

השמירה על גופנו המופלא והיקר שנתן לנו הבורא היא מצוה מן התורה כפי שמובא "ונשמרתם מאד לנפשתיכם" על כן עלינו להזהר ולהתרחק מכל דבר שהוא בגדר סכנה. מכאן אנו למדות על גודל החיוב והשמירה על גופנו.

כתוב ונשמרתם **מאד** לנפשתיכם וכתוב רק השמר לך ושמור נפשך **מאד**

נביט ונראה שבשום מצוה לא נאמר מאד כמו במצוה זו שחייב אדם לשמור על נפשו מסכנה ומחשש סכנה והטעם הוא כי יפה שעה אחת של תורה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי העוה"ב.

ואמרו חז"ל : לעולם אל יכניס אדם את עצמו למקום סכנה שמא אין עושים לו נס ואם עושים לו נס מנקים לו מזכויותיו.

(פלא יועץ ערך השמירה)

שמירת הגוף נחוצה לצורך שמירת הנפש.

חלק ממצוות " ונשמרתם מאד לנפשתיכם" הוא הנושא זהירות בדרכים.

בדרך, ברחוב, ישנם מפגעים רבים הדורשים זהירות ושמירה כמו: חפצים חשודים, בורות פתוחים, אנשים זרים, וכ"ו...

אך המקום המסוכן ביותר הוא **הכביש**.

כלי הרכב השונים והמהירים וכן חלק מן הנהגים שאינם זהירים גורמים לעיתים לתאונות דרכים ורבים מן הנפגעים הם ילדים.

חלק גדול מתאונות אלה ניתן למנוע ע"י אמצעי זהירות.

חובה על כל מבוגר וילד לדעת את כללי הזהירות בדרכים ולמלא אחריהם.

לצורך זה נלמד את כללי הז"הב ואת הדברים המסוכנים מהם עלינו להשמר.